

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

בפני כב' השופט יוסף ריבלין, סגן נשיא
בפני כב' השופט אברהם טננבוים
בפני כב' השופט אביטל חן

בעניין: **מדינת ישראל**
לשכת תביעות ירושלים (תעבורה)

המאשימה

נגד

מלכה עוזרי עינת

הנאשמת

הכרעת דין

1. הקדמה

התיק שבפנינו עומד בפני ערכאה זו הפעם השלישית:
בראשונה בפני השופט טננבוים בדרך יחיד (כרגיל בדיוני התעבורה) שהרשיע הנאשמת וגזר דינה ביום 30.3.08. בערעור בבית המשפט המחוזי (ע"פ י-ם) 2420/08 מיום 21.9.08, נקבע בהסכמת הצדדים כי התיק יושב לבית המשפט לתעבורה שידון בו מחדש.
בשנית, הוקם מותב תלתא ייחודי לדון באופן עקרוני בשאלת אמינות מכשיר הינשוף. מותב זה קבע ביום 7.3.10 כי הינשוף הינו אמין. עם זאת העלה את רף האכיפה ל- 400 מק"ג עד ייבדק המכשיר בדיקה מדעית. בשל כך זוכתה הנאשמת שנמדדו בנשיפתה 315 מק"ג אלכוהול בלבד בליטר אויר נשוף מבלי לדון ולקבל ראיות בנוגע לאישום הספציפי.
בערעור על החלטת מותב זה בע"פ י-ם) 10-04-25457 (מיום 14.10.10), הפחית בית המשפט המחוזי את רף האכיפה ל- 290 מק"ג. בשל כך, נמצאה הנאשמת מעל רף האכיפה. משלא הוגשו או נבדקו הראיות ספציפיות לגבי המקרה דנן, העביר בית המשפט המחוזי שוב את התיק לפתחנו כדי שנברר הראיות בתיק דנן ונקבע מה דינה של הנאשמת.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

לאור הנחיית בית המשפט המחוזי נשמעו בגלגולו הנוכחי של התיק עדויות והוצגו ראיות מטעם התביעה וההגנה הנוגעות לאישום ולתקינות מכשיר הינשוף הספציפי, משהבהרנו כי לא יתקבלו ראיות או טענות הנוגעות לאמינותו הכללית של המכשיר. יודגש כי צוות ההגנה תפח בהרבה מעבר למימדיו הראשוניים, והוא כלל צוות מרשים של 14 עורכי דין. יחדיו עם עו"ד דוד קולקר ועו"ד יוני שניאור שייצגו את הנאשמת בפני מותב זה בגלגולו השני של התיק בפני ערכאת בית המשפט לתעבורה.

2. חומר הראיות

מטעם המאשימה:

העידו:

עת/4 המתנדב זאב פרומק

עת/5 מפעילת הינשוף חני דוד

עת/6 טכנאי המעבדה רס"ב הרצל כהן

הוגשו וסומנו:

ת/125 תצהיר המתנדב זאב פרומק

ת/126 כתב אישום והזמנה לדין

ת/127 דו"ח פעולה

ת/128 טופס בדיקת מאפיינים

ת/129 הסבר והבהרה לחשוד בנהיגה בשכרות

ת/130 טופס תחקור

ת/131 דו"ח עיכוב

ת/132 זכ"ד על בדיקת שכרות

ת/133 דו"ח הפעלת ינשוף

ת/134 בדיקת כיול

ת/135 פלט בדיקת ינשוף

ת/136 תע"צ תקינות מכשיר 50 מיום 6.5.07 (הודפס ביום 12.12.10)

ת/137 כרטיס טיפולי למכשיר מכניסתו לשירות

ת/138 טופס בדיקה תקופתית מיום 6.5.07

ת/139 תעודת הבלון הרלוונטי ביחידה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

ת/140 תעודת הבלון הרלוונטי במעבדה

מטעם ההגנה:

לא נשמעו עדי ההגנה. הנאשמת לא התייצבה לעדותה במועד שנקבע וביהמ"ש לא איפשר דחיה לשמיעת עדותה. לציין כי גם בדיעבד לא הוצג אישור רפואי על כך שהנאשמת לא יכולה היתה להתייצב לדיון. עוד יש לציין כי בימ"ש המתין לנאשמת דקות ארוכות ולבקשת ביהמ"ש התקשרו לנאשמת אשר טענה כי אינה יכולה להתייצב.

הוגשו וסומנו:

נ/193 תע"צ תקינות מכשיר 034 משנת 2006
נ/194 כרטיס מכשיר 034
נ/195 תע"צ תקינות נוסף למכשיר 034 משנת 2008
נ/196 טופס ביקורת תקופתית מכשיר 50 מיום 26.10.08
נ/197 טופס ביקורת תקופתית למכשיר 50 מיום 26.10.08 מתיק אחר
נ/198 תע"צ תקינות מכשיר 50 מיום 26.10.08
נ/199 פלט J0034 וכרטיס מכשיר 034.
נ/200 חוות דעת לבדיקה לוזינסקי
נ/201 חוות דעת לבדיקה דרייזין

תימצות הראיות .3

עת/4 זאב פרימק – המתנדב (להלן: "המתנדב")

לא זכר את האירוע אלא על-פי המזכר שרשם (ת/125), לפי המזכר הנאשמת נעצרה על ידו בשעה 2:02, כשהיא נוהגת ברכבה מכיוון רחוב בצלאל לכיוון שכונת קריית משה. הנאשמת על-פי התרשמות ע.ת.4 הדיפה ריח אלכוהול קל ועיניה היו אדומות. לדבריו מרגע עצירת הרכב הוא היה עימה בקשר עין רציף והנאשמת לא אכלה, לא שתתה, לא לעסה מסטיק ולא עישנה עד לסיום בדיקת הינשוף שבוצעה כ- 35 דקות מרגע עצירת הרכב. הנאשמת סירבה זמן ממושך להבדק ואמרה שהיא אם לילדים ומבינה את המשמעות החמורה של נהיגה לאחר שתיית אלכוהול. הנאשמת הועברה לטיפול השוטרת חנה דוד (ע.ת.5).

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

לדברי המתנדב את ת/125 הוא רשם במהלך האירוע או מיד לאחריו, אך לא זמן ממושך לאחר האירוע משום שלעולם אינו נוהג כך (פרוט' עמ' 10 ש' 1-2) לדבריו הוא למד מהמזכר כי נרשם כ- 35 דקות לאחר שנפרד מהנאשמת, לפי שרשום בו בדיקת הינשוף נערכה 35 דקות לאחר עצירת הנאשמת. (פרוט' עמ' 10 ש' 25-23).

לדברי ע.ת.4 הרישום של שעת העצירה 2:02 הוא מדויק פחות או יותר. יש לזכור כי כאשר מעכבים נהג לבדיקה משוחחים איתו ורק לאחר שקיימת אינדיקציה לשכרות – מביטים בשעון כדי לנהל רישום. (פרוט' עמ' 13 – 14). ע.ת.4 לא ידע לומר במקרה הספציפי מתי הביט לראשונה בשעון. (שם עמ' 14), אך הוסיף כי זו קביעת זמן שלו והוא אחראי לגביה. (פרוט' עמ' 22).

לגבי ריח האלכוהול הסביר שאינו זוכר את המקרה הספציפי אך בד"כ הוא מכניס ראשו במקצת לחלל הרכב, כדי לבדוק אם יש ריח של אדי אלכוהול. (פרוט' עמ' 15). לדבריו הנאשמת לא שתתה כלל מרגע שנעצרה ועד שהועברה לשוטר. (שם).

המזכר המודפס (ת/125) אינו מסמך משטרתי רשמי אלא הוכן כטופס ע"י מתנדבי תנועה כדי לייצל את ההליך. לדבריו של ע.ת.4 כל אשר רשם בכתב ידו לדבריו - נכון. ההגנה הקשתה באשר לנכונות הפרטים המודפסים. ע.ת.4 השיב כי ההליך היה במהותו זהה, למרות שיתכן כי רשום בטופס שהעצירה היתה במחסום, יתכן שהיתה במקום אחר. עוד יתכן שוני בפרטים טכניים אך לא מהותיים. (פרוט' עמ' 18). המתנדב הסכים שאינו זוכר את המעקב שבצע כדי לוודא שהנאשמת לא אכלה, לא שתתה, לא עישנה ולא לעסה מסטיק, ומסתמך על המזכר. כאשר עומת עם העובדה לפיה ביצוע המעקב במזכר מודפס מבעוד מועד ולא הוא לא רשם זאת, השיב כי אלו הם פעולותיו בד"כ. (פרוט' עמ' 20). המתנדב לא זכר כמה אנשים עצר לפני הנאשמת ולאחריה (פרוט' עמ' 24). לא זכר אם היה ינשוף במקום או לא (פרוט' עמ' 22) ולא ידע לומר מהי שעת העיכוב של הנאשמת (פרוט' עמ' 25).

ע/ת 5/ חני דוד, שוטרת ומפעילת הינשוף (להלן: "מפעילת הינשוף" או "המפעילה"). העדה אינה משרתת במשטרת ישראל זה למעלה משנתיים ובמקצועה כיום הינה עורכת דין. העדה הגישה את ת/126 כתב האישום וההזמנה לדין שהתקבל כראיה במגבלות של עדות שמיעה משום שמפעילת הינשוף רשמה אותו בהכתבת המתנדב; עוד הוגשו ת/127 דו"ח הפעולה; ת/128 טופס מאפיינים; ת/129 הסבר והבהרה לחשוד בנהיגה בשכרות; ת/130 טופס תחקור לחשוד בנהיגה בשכרות; ת/131 דו"ח עיכוב; ת/132 זכ"ד על בדיקת שכרות; ת/133 דוח הפעלה ינשוף; ת/134 בדיקת כיוול; ת/135 פלט בדיקת נשיפה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

בת/127 רשמה מפעילת הינשוף כי הנאשמת סירבה לשתף פעולה בתחילה וסירבה לבצע בדיקת מאפיינים בטענה שהיא עיתונאית ושהמעמד מבייש אותה. עוד רשמה מפעילת הינשוף כי מפי הנאשמת נדף ריח חריף של אלכוהול ולכן בוצעה בדיקת ינשוף.

לפי דו"ח המאפיינים הנאשמת עמדה יציב, אך סירבה לשתף פעולה ביתר הבדיקות. הריח מפיה היה כאמור חריף. עוד צויין כי התנהגותה היתה תוקפנית.

באשר לפלט בדיקת הכיול, אישרה ע.ת.5 כי זהו פלט של בדיקה שהיא עצמה ערכה ביחידה באת"ן למכשיר מס' 50 ביום 12.7.07 בשעה 22:33. והסימון 350 בעיגול בכתב ידה הוא המספר המופיע על התווית המוצמדת לבלון ביחידה (פרוט' עמ' 34-35). למיטב זכרונה המספר 350 מוקף בעיגול ומודגש, אך אינה זוכרת מי בצע את הסימון (פרוט' עמ' 35).

ב"כ הנאשמת התנגדו לקבל את עדות מפעילת הינשוף באשר לערך 350 מק"ג שהיה רשום לדבריה על תעודת בלון הכיול. נקבע בהחלטה כי הדיון בנושא יתקיים בסוף ההליך ובכך נדון בהמשך.

לפי דו"ח הפעולה ת/127 הגיע למקום לבקשתה של ע.ת.5 קצין משטרה על מנת לסייע בשכנוע הנאשמת לעבור את הבדיקה, במהלך עדותה העידה, מפעילת הינשוף לפי מיטב זכרונה, כי ככל הנראה שמו של הקצין הוא ערן דילון. (פרוט' עמ' 40).

ע.ת.5 לא רשמה ולא ידעה לומר בעדותה, כמה זמן אחרי שהמתנדב עצר את רכב הנאשמת היא עצמה הגיעה למקום, וכן לא ידעה לומר מתי הגיע הקצין למקום. (פרוט' עמ' 41). לדברי ע.ת.5 את המסמכים היא עורכת מיד לאחר האירוע, פרט לטופס המאפיינים הנערך בזמן אמת (שם). לדעתה אם קיים פער של שתי דקות בין הזמן שרשם המתנדב כזמן בו החל הטיפול בנאשמת לבין הרישום בת/126, הרי שיש לקבל את השעה בה נקב המתנדב כשעה מדוייקת יותר כיוון שהוא זה החל הטיפול באירוע והיא הגיעה מאוחר יותר. (פרוט' עמ' 42). לדבריה את השעה ידעה מפי השמועה ולא מידיעה אישית. (פרוט' עמ' 43).

באשר לת/126 העידה ע.ת.5 כי החלק שהינו בעדות שמועה הינו רק החלק: "נהגה ברכב הנ"ל מכיוון ועד... ריח קל של אלכוהול". יתר האמור באשר לסירובה של הנאשמת להבדק וההשגחה כי לא שתתה, לא עישנה ולא הקיאה כל אלו הם נרשמו מידיעתה האישית (פרוט' עמ' 44-45). לדברי ע.ת.5 היא עצמה שהתה עם הנאשמת 35 דקות עד שזו הסכימה להבדק ובמהלך זמן זה הנאשמת לא שתתה, לא אכלה, לא הקיאה ולא עישנה (פרוט' עמ' 47).

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

באשר לבלון הכיול העידה ע.ת.5 כי לא ידוע לה מידיעה אישית על תכולת הבלון. אין היא יודעת מידיעה אישית כי תעודת הבלון שייכת לבלון הספציפי שנבדק ואינה יודעת אם הערך הרשום עליו הוא נכון (פרוט' עמ' 47-48). לדברי ע.ת.5 ולשאלת ב"כ הנאשמת השיבה כי אינה יודעת שעליה להזין לתוך הבלון את הערך הרשום על תעודת הבלון לפני ביצוע בדיקת הכיול, ובמהלך בדיקת הכיול היא אינה מחשבת את הפער היחסי בין שתי תוצאות בדיקות הכיול לבין הערך הרשום על הבלון. אם המכשיר מודיע כי התוצאה תקינה היא אינה מחשבת בעצמה את הפער אלא מסתמכת על האמור במכשיר (פרוט' עמ' 49-50). לפי התרשומת בדו"ח הפעולה סיום הטיפול בנאשמת היה ב- 03:30, ואילו בדו"ח העיכוב השעה הרשומה כשעת סיום היא 30:30. המפעילה לא ידעה להסביר סתירה זו ואמרה כי יתכן ו"הספרות התחלפו לה". (פרוט' עמ' 54). לדבריה את התרשומת לגבי שעת נטילת בדיקת הנשיפה בצעה לפי השעה הרשומה במכשיר ולא על פי השעון שלה. (פרוט' עמ' 55).

ע.ת. 6 מר הרצל כהן שהעיד כעד הגנה מס' 7 בהליך העקרוני, טכנאי מעבדה (להלן: "הטכנאי"/ "טכנאי המעבדה"), הגיש המסמכים הבאים: ת/136 תע"צ תקינות המכשיר, ת/137 העתק מכרטיס המכשיר, ת/138 צ'ק ליסט, ת/139 תעודת הכיול של הבלון ביחידה, ת/140 תעודת הכיול של הבלון במעבדה. העד הנדסאי אלקטרוניקה במקצועו, הסביר את הנוהל המתבצע בבדיקת הכיול בשונה מבדיקת האימות המתבצעת ביחידה. הטכנאי הסביר כי על גבי כל תעודת כיול המוצמדת לבלון רשום ערך גז הכיול, תאריך התפוגה והטולרנס של הבלון – טווח הסטייה מהערך הרשום על התעודה. אחוז הסטייה של הבלון ששמש בבדיקת הכיול של המכשיר דנן (מס' 50) במעבדה – הוא $\pm 2\%$ (ת/140). לעומת זאת אחוז הסטייה של הבלון ששמש לבדיקת אימות ביחידה הוא $\pm 5\%$ (ת/139). (ר' פרוט' עמ' 63).

לדברי הטכנאי בעדותו, בבדיקת הכיול במעבדה מחברים למכשיר הינשוף מקלדת, בניגוד לבדיקת האימות בשטח. הבודק במעבדה מקליד "אאוטצ'ק" ובתוך הפרמטר הזה בוחר בסעיף 3 הבודק את שני החיישנים – EC ו-IR. לאחר מכן מקליד הבודק את ערך גז הכיול לפי הרשום על תעודת הבלון. (פרוט' עמ' 61-62). לאחר מריץ 5 בדיקות ובסוף התהליך המכשיר מוציא פלט בו רשום "קאל צ'ק או.קיי" שזה אומר שכל הבדיקות תקינות (פרוט' עמ' 63-64).

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

לעדונו של ע.ת.6, ערך הגז שהיה רשום על גבי תעודת הבלון היה 344 מק"ג לליטר (ת/140) ערך ה-IR שהתקבל בבדיקת הכיול הוא 345 וערך ה-EC – שהתקבל 342. שני הערכים בטווח הנורמה ועל כן הבדיקה תקינה(ת/138, ופרוט' עמ' 64).

בטופס הביקורת התקופתית מיום 6.5.07, ת/138, בוצע תיקון ידני באשר למספר הסידורי של בלון האימות ביחידה. כאשר הערך של האתנול בשני הבלונים זה שנמחק וזה אשר נרשם במקומו הוא 350 מק"ג לליטר. המספר הסידורי הנכון של בלון הכיול ביחידה הוא 187980D (פרוט' עמ' 64 ות/139). התיקון של מספרו הסידורי של הבלון בת/138 בוצע רק לאחרונה עם גילוי הטעות, כשבתיק המקורי הוצג ע"י המאשימה כבלון האימות הבלון השגוי. מכאן שהתיקון בוצע ידנית על-ידי הטכנאי במועד בלתי ידוע במסגרת הזמן שבין ניהול ההוכחות במושב יחיד לפני כב' השופט טננבוים של התיק לבין הגשת ת/138 בהליך דנא.

הטכנאי לא ידע לומר מתי בדיוק בוצע התיקון. אלא ציין כי תקן מיד כשגילה את הטעות, ותיקן בעט באופן שניתן לראות את התיקון ואת הטעות ולא מתוך מטרה להסתיר זאת, לדבריו הוא תקן את מס' הבלון סמוך למועד הבדיקה ורישום ת/138. עם זאת הוא לא הוציא מזכר על התיקון שבצע (פרוט' עמ' 75-76).

לדברי הטכנאי למרות הטעות ברישום הבלונים, אין לדבר משמעות מהותית מבחינת אמינות המדידה של המכשיר היות ולשניהם ערך ייחוס של 350 מק"ג לליטר. (פרוט' עמ' 65).

הטעות התרחשה לדבריו כתוצאה מהעתקה שגויה בין כרטיסי מכשיר של מכשיר 034 שהיה קודם לכן ביחידה למכשיר 50 שבו בוצעה הבדיקה בתיק זה. הבלון שנרשם בטעות הוא בלון אשר יצא משימוש במועד הרלוונטי (פרוט' עמ' 67). הבלון המחוק היה בשימוש ביחידה מתאריך 2.7.06 ועד 21.2.07, אז הוחלף הבלון בבלון החדש הרלוונטי. הטכנאי לא בצע את ההחלפה בעצמו. (פרוט' עמ' 82).

לדברי הטכנאי, מכשיר 50 הוכנס לשימוש ביחידה באת"ן בירושלים בנוסף למכשיר 034 ביום 18.12.06, עוד קודם להחלפת הבלון הישן בבלון החדש ביחידה. (פרוט' עמ' 67).

באשר לתהליך החלפת בלון האימות ביחידה אישר הטכנאי בחקירה הנגדית כי היחידה מודיעה למעבדה על התרוקנות בלון. טכנאי מעבדה מגיע ומחליף את בלון הכיול המותקן על הקיר בבלון חדש ולמכשירי הינשוף ביחידה מזינים את ערך הייחוס החדש של בלון האימות על פי הרשום בתעודת הבלון, ומבצעים בדיקת אימות באמצעות המפתח הלבן. (פרוט' עמ' 72-73).

לשאלת ב"כ הנאשמת השיב כי לא מתבצעת בדיקת עקיבות בין הבלונים כדי לדעת מה הערך שהם מכילים. (פרוט' עמ' 73). הטכנאי אף אישר כי לא בדק את תכולת הבלונים

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

בעצמו והסתמך על הרשום בתעודת הבלון (פרוטי' עמ' 99). תכולת הבלון נבדקת אך ורק באמצעות מכשיר הינשוף בבדיקות הכיול ואימות (פרוטי' עמ' 100).

הטכנאי נשאל אם ידוע לו כי על-פי הוראות היצרן גם על המפעיל ביחידה לבדוק את הערך המוזן לינשוף כערך בלון האימות, שהוזן על-ידי הטכנאי בעת התקנת הבלון. הטכנאי השיב כי לא ידוע לו מה הפעילות שעושה המפעיל בשטח. (פרוטי' עמ' 96).

הטכנאי אישר לשאלת ב"כ הנאשם כי אפשרי באופן עקרוני לבצע שינויים בתע"צ תקינות ממוחשב.

עוד ציין כי בעת רישום התע"צ הוא אינו מסתמך על הרשום בכרטיס המכשיר אלא על עותק של תעודת הכיול של הבלון הנמצא ביחידה. (פרוטי' עמ' 77).

ב"כ הנאשמת הציגו בפני הטכנאי בעדותו דוגמאות לטעויות שהופיעו במסמכי המעבדה :

1. לפי העתק כרטיס המכשיר ת/134 הבלון שהיה בתוקף בין המועדים 2.7.06 וה- 21.2.07 היה בלון מס' סידורי 808202. כך גם רשום בהעתק כרטיס מכשיר 034 שהיה באותה יחידה (נ/194), ההגנה הגישה תע"צ תקינות של מכשיר 34 לגבי תאריך 26.10.06 בו רשום היה מספר סידורי אחר של בלון (P2804ZD808092) (נ/193).
2. דוגמה נוספת לשיבוש מס' בלונים ביחידה הציג ב"כ הנאשמת לכרטיס מכשיר 34 (נ/194) לפיו ביום 1.9.08 הוסר בלון עם מס' סידורי 138819 והוחלף לבלון מס' D808234. ביום 15.3.09 בוצעה החלפה נוספת של הבלון ביחידה מבלון מס' D808275 לבלון מס' D808234. לצד ההחלפה השניה מצוייר חץ שמתאר החלפה בין מס' הבלונים כיוון שמדובר בטעות סופר. (פרוטי' עמ' 91-92).
3. בתע"צ מכשיר 034 מיום 16.12.08 (נ/195) בו לכאורה היה צריך להיות הבלון מס' D187980 ביחידה, רשום כי הבלון שהיה ביחידה הוא 138819.
4. דוגמה נוספת שניתנה על-ידי ב"כ הנאשמת היה באשר לתע"צ מודפסים לגבי אותו יום 26.10.08 (ת/197 ו- ת/198) לגבי כרטיס 050 שיש ביניהם הבדל במספר הסידורי של הבלון, באופן שבנ/197 נרשם D08234 ובנ/198 נרשם D808234.

לדוגמאות אלו לא היתה תשובה בפי הטכנאי.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

לשאלת ב"כ הנאשמת, השיב הטכנאי כי בבדיקת כיוול של 5 בלונים לא רשום בפלט את הערכים שהראו החיישנים EC ו-IR בנפרד אלא ממוצע ביניהם. (פרוט' עמ' 101). עוד ציין כי אם מתרחש מקרה היפוטי שבו המכשיר לא הודיע על תקלה על אף שבבדיקת אימות התגלתה סטיה של למעלה מ $\pm 5\%$ בין הערך שנמדד על-ידי המכשיר לבין ערך הייחוס הרשום על תעודת הבלון והמכשיר לא הודיע על תקלה, עדיין יש לסגור את המכשיר, לדווח על תקלה ולשלוח המכשיר למעבדה. (פרוט' עמ' 108). הטכנאי השיב לשאלת ב"כ הנאשמת כי מעולם לא בצע כיוול באמצעות בלון שערך הייחוס שלו הוא 0.0 (שם).

טענות ב"כ המאשימה:

1. מרגע עצירת הנאשמת ועד לבדיקתה במכשיר הינשוף חלפו למעלה מ- 15 דקות. שכן לפי ת/125 המתנדב עצר את רכב הנאשמת ב- 02:02. ובדיקת הינשוף נערכה בשעה 02:39 (לפי פלט הבדיקה ת/135). לפי דיווחי המתנדב הוא השגיח על הנאשמת באותו פרק זמן לבל תשתה, תאכל, תקיא או תעשן.
2. באשר לטענה שאין לקבל את הריכוז הרשום על גבי תעודת הכיוול של הבלון. יש לדחות טענה זו מהטעמים בה נדחתה בפסיקה. על סמך חזקת האמינות ותקינות של המכשיר על הטוען כנגד בלון הכיוול להביא את נציג היצרן ולהוכיח כי מוצריו אינם ראויים, דבר שלא נעשה במקרה דנן. אין לראות בעדות מפעיל הינשוף מבצע בדיקת האימות כנותן עדות שמיעה בעניין זה כיוון שתהליך הבדיקה אינו תלוי ברשום על התעודה.
3. אין משמעות לטעות בבדיקת הטופס התקופתי ת/138 שכן ערכי הגז בשני הבלונים – הנכון והשגוי היו זהים – 350 מק"ג.
4. ההגנה הציגה קו לפיו אין לסמוך על התנהלות המעבדה בשל כשלים שהוצגו לכאורה בכרטיסי מכשירים שונים. לגבי מקרה דנן אין כל כשל ועל-פי כרטיסי המכשירים בירושלים 034 ו- 50 בשניהם בלון הכיוול ביחידה היה המסתיים בספרות 7980. המסמכים שהוצגו על-ידי ההגנה שגויים, כיוון שנעשה שימוש שני כרטיסי מכשיר שונים 034 מירושלים ו- J0034 הפועל במחוז צפון.
5. הנאשמת בחרה שלא להעיד. הימנעותה מלהעיד משמשת סיוע/חיזוק לראיות התביעה.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

5. טענות ב"כ הנאשמת:

1. לפי כרטיס המכשיר ת/137 המכשיר שנכנס לשירות ביום 19.9.06 סבל מתקלות רבות שדרך תיקונן בלתי ידוע.

א. כך ביום 8.10.06 בדיקת הכיול לא היתה תקינה ועל כן בוצעו כיוונונים.

ב. ביום 29.10.06 אירעה תקלה 23, בוצע כיוונון לחיישן IR

ג. ביום 18.12.06 מוחלף החיישן IR.

ד. ביום 21.2.07 הותקן ביחידה בלון שמספרו D187980 באמצעות הטכנאי אבנר ברזילאי. יש להדגיש כי בין השאר מוטל על הטכנאי להזין למכשיר את ערך הבלון החדש. למחרת היום בדיקת הכיול אינה תקינה. ובוצעו כיוונונים.

ה. ביום 25.2.07 שלושה ימים לאחר ביצוע הכיוונונים המכשיר אינו תקין נרשם על-ידי הטכנאי שחר צברי "המכשיר ננעל" בוצע כיוונון ורשום בוצעה בדיקת כיול ונשיפה והמכשיר תקין.

2. אין לדעת אילו "כיוונונים" מבצעים טכנאי המעבדה. האם באמצעות בורג, כפי שדיווחו הטכנאים בעדויות שונות שמסרו בתיקים אחרים. או כיוונונים באמצעות התוכנה כפי שהעידו רפ"ק ארז כהן ראש המעבדה וטכנאי מעבדה אחרים. לטענת ההגנה אין הנחיות ברורות בעניין הזה ו"איש הישר בעיניו יעשה".

3. לפי תע"צ התקינות ת/136 נערכה ביקורת למכשיר והמכשיר נמצא תקין לפעולה לפי הרישום בתיק המכשיר. ואולם תיק המכשיר לא הוגש לבית המשפט.

4. בטופס הביקורת התקופתית ת/138 של המכשיר מיום 6.5.07 רשם הטכנאי הרצל כהן בסעיף 7 – "עדכון ערך בלון הגז לבדיקת כיול אשר ביחידה" מספר בלון שגוי ושינה אותו מאוחר יותר במועד בלתי ידוע למספר הבלון הנכון. הטכנאי לא ציין באיזה מועד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

שינה הרישום ולא רשם מזכר המסביר את נסיבות הטעות והתיקון. לכן לא ניתן לקבוע איזה בלון שהה ביחידה במועד ביצוע הבדיקה ומהו ערך הייחוס שהכיל.

5. על-פי הצהרתו של ד"ר זוהייש המסבירה כיצד יש לבצע את בדיקת האימות היומית, על המפעיל לבצע שלוש פעולות ואחת מהן היא לוודא שהערך שהוזן לינשוף זהה לערך המופיע בתעודת הבלון. במקרה דנן כלל לא בוצעה הוראה זו ע"י מפעילת הינשוף עת/5. על כן המכשיר לא הופעל על-פי הוראות היצרן ויש לקבוע כי אין לו חזקת תקינות.

6. לא בוצעה בדיקת כיול כחוק בינשוף משלא נבדק באמצעות בלון שבו מידה ידועה של אויר חופשי מאלכוהול של 0 מק"ג אתנינול, בהתאם להוראות תקנה 169 ז(א) לתקנות התעבורה.

7. אין לסמוך על המזכר שהגיש המתנדב ת/125 שהינו מסמך שהודפס מראש. לא ברור מתי המסמך מולא והמתנדב מסר שאינו מדייק ברישום זמנים למרות הרלוונטיות שלהם לאכיפה. מכאן שאין ללמוד מה היתה מידת ההשגחה וזמן ההשגחה על הנאשמת קודם מתן דגימת הנשיפה. המתנדב אף ציין כי לא נכח בבדיקת הנאשמת בינשוף וכי הרישום כי הנאשמת סירבה במשך 35 דקות לנשוף הינו על בסיס מידע ששמע מאחרים ואין לקבל עדות שמיעה. מכאן שאין ללמוד על כל ממצא מעדותו של המתנדב.

8. הנסיבות הרשומות בגב הדו"ח ת/126 הינן עדות שמיעה שרשמה מפעילת הינשוף מפי המתנדב ועל כן לא ניתן להסתמך על כך. לא העיד הקצין שהגיע למקום לפי הרשום בת/126 ושעדותו היתה רלוונטית אף לדברי מפעילת הינשוף. מפעילת הינשוף לא רשמה את שעת הגעתה למקום או את שעת הגעת הקצין למקום במזכר שרשמה ת/127. מכאן שאין לדעת, שוב, אם קוימו ההוראות של ההמתנה של 15 דקות בהן היתה השגחה על הנאשמת לבל תשתה, תאכל, תעשן או תקיא.

9. תקינות המכשיר מוטלת בספק משהשעה הרשומה על הפלט אינה מתיישבת עם עדות המפעילה לפיה מרגע שהגיע למקום המתנינה 35 דקות עד לביצוע הבדיקה בשל סירובה של הנאשמת להבדק. שכן אם נעצרה הנאשמת ברכבה ב- 02:2 ולקח זמן מה למפעילה להגיע למקום, כיצד שעת התחלת הנשיפה 39:2 הרשומה על הפלט ת/135 משקפת את

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

המועד האמיתי בו נלקחה הדגימה. ואם אין לסמוך על מכשיר הינשוף לגבי השעה הרשומה על הפלט, אין לסמוך על יתר המדדים שהוא מנפיק.

10. לא היה מקום לאפשר למאשימה להביא ראיותיה, כיוון שנמנעה מלעשות כן בהליך הקודם בפני מותב זה.

11. היה מקום לאפשר לנאשמת לבא ביום אחר ולהעיד. ביום הדיון בתה של הנאשמת לקתה בחוסם ולכן לא הגיעה הנאשמת.

6. דיון

א. מחומר הראיות עולה כי ע.ת.4 עצר רכב הנאשמת בשעה **2:02** ובחלוף 35 דקות נערכה לנאשמת בדיקה במכשיר הינשוף על-ידי ע.ת.5.

ב. על-פי פלט הינשוף (ת/135) הנאשמת החלה הבדיקה בשעה **2:39** וסיימה הבדיקה בשעה **2:42**.

מחומר הראיות עולה כי מעת שהנאשמת נעצרה על-ידי ע.ת.4 עד שהחלה בבדיקה, לא שתתה הנאשמת, לא הקיאה, לא אכלה ולא עשנה.

ג. אין לקבל את הטענה כי כיוון שת/125 הינו טופס שהודפס מראש לא היה בפועל קשר עין ולא היתה השגחה על הנאשמת שלא אכלה/שתתה/הקיאה או עישנה עד לבדיקתה בינשוף. עצם ציון מס' הדקות (35) ברובליקה שבמסמך לציון זמן ההשגחה עד שהועברה לבדיקת ינשוף מלמד שהדבר נעשה.

לא מצאנו סתירה בין הזמנים שציינה ע.ת.5 לזמנים שציין ע.ת.4. ע.ת.5 עצמה ציינה כי יש לקחת בערבון מוגבל את הזמנים שציינה היות והיא הגיעה זמן מה אחרי ע.ת.4. לפיכך אנו מקבלים את הזמנים שרשם ע.ת.4 בת/125 כנכונים. הם אף מתיישבים עם הזמנים בפלט הינשוף. לפיכך יש לקבוע כי הנאשמת היתה תחת פיקוח במשך 35 דקות בהן לא שתתה / אכלה / הקיאה / עישנה.

ד. מחומר הראיות עולה כי הוסברה לנאשמת משמעות הבדיקה (ראה ת/129).

ה. מעדות ע.ת.6 עולה כי מכשיר הינשוף אותו הפעילה ע.ת.5 (מכשיר 050), נבדק ביום 6.5.07 ונמצא תקין.

מותב זה קבע בהליך הקודם כי הינשוף הינו מכשיר אמין וביהמ"ש המחוזי בעפ"ת (י-ם) 10-04-25457 אישר קביעה זו.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

ו. אשר לריכוז הבלון המצוי ביחידה, עליו העידו ע.ת.5 וע.ת.6 (פרוט' עמ' 34-35, 72-73, 99-100). הסתמכות על הרשום בתעודת הכיול של הבלון אינה בבחינת קבלת עדות שמיעה, וראה לעניין זה עפ"ת (ת"א) 31798-12-10 אליעזר רודיטי נ' מדינת ישראל, טרם פורסם (מיום 19.5.11) ות"ת 8855/06 מדינת ישראל נ' גמל רפאל, לא פורסם (מיום 16.11.10).

ז. אשר לתצהירו של ד"ר זוהייש, ובהתייחס להוראה הספציפית:

Set the internal reference value in the Alcotest 7110 MKIII IL in the menue Cal Gas to exactly that certified value

שמשמעותה בתרגום חופשי: עידכון ערך הייחוס הפנימי במכשיר הינשוף בתפריט במדויק לערך הייחוס המופיע על תעודת הבלון.

לא ניתן לפרש דברי ד"ר זוהייש כי השוטר המפעיל אמור לוודא בדומה לאיש מעבדה כי הערך המופיע על תעודת הבלון זהה לערך שהוזן למכשיר. השוטר המפעיל אינו טכנאי ולא הוסמך לעשות כן. הפרשנות הראויה שיש לתת לדברי ד"ר זוהייש היא שאלו הפעולות שיש לבצע באופן כללי לצורך ביצוע בדיקת האימות. לא המפעיל הוא שצריך להזין בכל פעם מחדש את ערך הייחוס של הבלון, אלא טכנאי המעבדה המתקין את הבלון ביחידה מבצע זאת, כאשר מגיע ליחידה ומחליף את בלון הכיול. (כפי שהעיד ע.ת.6 פרוט' עמ' 72-73). אין צורך לשוב ולעדכן ערך זה עד להחלפת הבלון ביחידה, ואין צורך כי המפעיל יוודא כי אכן הערך הנ"ל הוא המופיע בתפריט המכשיר, דווקא כניסה ובדיקה לערך זה בכל פעם עלולה לגרום לטעויות ולשינויים מבלי משים ומוטב להניח לאנשי המעבדה המקצועיים לבצעה. לציין כי הוראה זו אף אינה מופיעה במדריך הפעלת המכשיר בסעיף 4.1 שכותרתו "תהליך בדיקת הכיול". גם אם נניח כי חובתו של השוטר המפעיל להזין במו ידיו הערך המופיע על הבלון ליינשוף והשוטר לא עשה כן, אין הדבר פוגם באמינות תוצאות המדידה. והכל: כפוף לכך שאין ספק כי הערך שהוזן ליינשוף ע"י הטכנאי הוא הערך הרשום על הבלון. [ראה תת"ע (י-ם) 15774/09 מדינת ישראל נ' כפיר נחמן, לא פורסם (מיום 19.1.11)]

ח. התייחסות לטענה לצורך בבדיקת כיול בנקודת ה-0

טענו ב"כ הנאשמת כי אין להתייחס למכשיר כתקין משלא בוצעו הוראות התקנות בדבר בדיקת "אוויר חופשי מאלכוהול" שהוא בדיקת בלנק – של 0 מק"ג לליטר אוויר נשוף. לפי טענה זו, הוראת תקנה 169ז(א)(1) משמעה כיול באמצעות בלון שערך האתנול בו הוא 0. היינו נקודה נוספת של כיול על-פי התקנות מעבר לכיול לפי תקנה 169ז(א)(2). סעיף 34כא לחוק העונשין, תשל"ז – 1977, קובע:

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

"ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין."

הווה אומר, רק אם הדין ניתן לפירושים אחדים יש לפרש באופן המקל עם הנאשם. במקרה דנן סבורים אנו כי פרשנות תקנה 169(א)(1) כנקודת כיוול של 0, היא פרשנות דחוקה עד בלתי סבירה לחלוטין.

בפסק הדין מיום 7.3.10 – הדין באמינות המכשיר התייחסנו ממושכות לסוגיית ה"האוויר החופשי מאלכוהול". בדיקה זו אינה חלק מבדיקת הכיול אלא באה לבדוק את מידת האלכוהול המצוי באויר שבסביבת הבדיקה, זאת במטרה לוודא שגורמים חיצוניים לחשוד לא יובילו לתוצאה שגויה שבה יהיה מעבר לאלכוהול המצוי בנשיפת הנאשם. כך שככל שבחלל האויר שבסביבת הבדיקה יהיה מידת אלכוהול מעבר ל 50 מק"ג.

נציין כי ד"ר אלמוג, אשר היה ממובלי הצוות שהיה אמון על קביעת התקנות, ניסוחן והתאמת המכשיר אליהן, העיד בפנינו כי מדובר בבדיקת האויר שבסביבת המכשיר, וכי מכשיר האלכוטסט פוסל את בדיקת אויר חופשי מאלכוהול כבר בנקודה של 17 מק"ג לליטר מעבר לנדרש על-פי התקנות. (ראה עמ' 54 לפסק הדין). בין השאר, בעטיה של הסטייה האפשרית של 17 מק"ג אף קבענו מקדם אכיפה של 400 מק"ג. (ראה עמ' 79-78 לפסק הדין). נציין כי בשלב הראשון של הדיון כלל לא עלתה הטענה כי תקנה 169(א)(1) נושאת בחובה פרשנות שונה שאינה בדיקת האויר. העדים מעולם לא נשאלו על כך, וזאת גם כשהוצג אופן ביצוע בדיקת "אויר חופשי מאלכוהול" בפני בית המשפט.

טענה זו משוללת הגיון, אף לפי תכלית החוק שכנתה את הבדיקה "בדיקת אויר חופשי מאלכוהול" שממנה עולה כי כוונת מתקן התקנות היתה לבדוק האויר בסביבת מכשיר הינשוף ולוודא כי הינו נקי מאלכוהול ואין חשש שבעטיו תתרחש סטייה בבדיקה.

גם לשון החוק אינה מתיישבת עם הטענה שמדובר בנקודת כיוול אחרת -

לו היה מדובר בבדיקת כיוול, לא היה המחוקק קובע כי הבדיקה תפסל אם התוצאה של בדיקת "אויר חופשי מאלכוהול" תעלה על 50 מק"ג לליטר, אלא בהרבה פחות מזה. לשם ההשוואה בבדיקה הכיול – אימות לפי תקנה 169(א)(2) נדרש כי הסטייה לא תתעלה על 10 אחוזים למאה". אם היה המחוקק מתכוון לקבוע דרישת כיוול גם בס"ק (1) היה ניתן לצפות למקדם סטייה דומה. אך אין הדברים כן.

עוד ייאמר כי בס"ק (1) אין זכר לצמד המילים "דוגמת כיוול" שנזכרו בס"ק (2) דבר זה מלמד כי אין כל דרישה חוקית לשימוש בדוגמת כיוול – בלון כיוול שריכוזו 0 מק"ג אלא כי מדובר בבדיקת האויר שמחוץ למכשיר.

מכאן עולה כי הדרישה היא לבדיקת "אויר חופשי מאלכוהול" כשמה כן היא – לוודא שהאויר בסביבת הבדיקה הינו חופשי מאלכוהול.

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

על חשיבות הכיול אין ספק. עמדנו על כך בפסק דינו מיום 7.3.10 (ראה עמ' 96-98), ואף ביהמ"ש המחוזי עמד על כך בהחלטתו בערעור. למן מתן פסק הדין אף החלה המאשימה לערוך כיול ב- 5 נקודות כפי שהומלץ על-ידי מותב זה לאחר שמיעת מומחים רבים בתחום. ואולם, אין הדבר מכשיר פרשנות החוק באופן שאינה מתיישבת לא עם לשונו ולא עם תכליתו. ועל-כן אין מקום לפסול את הבדיקה של הנאשמת במקרה דנן.

ט. **באשר להבאת הראיות מטעם הנאשמת אודות טעויות וליקויים ברישום בכרטיסי מכשיר** אין ראיות אלו מעלות או מורידות לגבי מקרה דנן וזאת מן הטעם שנתם הדיון באשר לאמינות מכשיר הינשוף והתנהלות מעבדת את"ן בהפעלה וטיפול המכשיר באופן כללי. על כך נאמרו מילים בלי סוף בפסק דינו מיום 7.3.10 ועל כן אין לליקויים הכלליים בהתנהלות המעבדה להשליך על המקרה שלפנינו. על ליקויים אלו ואחרים הצבענו ואף הצענו דרכי פעולה כדי למונען בעתיד ככל האפשר.

אין גם מקום להתייחס לליקוי error 23 שקדם לבדיקת הנאשמת ושתוקן כדבעי ביום 18.12.06, כשמאז בוצעו שתי בדיקות חצי שנתיות, האחרונה שבהן הוגשה (ת/138).

הליקוי הרלוונטי היחיד ברישום המעבדה לעניין שבפנינו, הינו הרישום והמחיקה של מספרו הסידורי של בלון הכיול היחידה בת/138 – טופס הבדיקה החצי שנתית שקדמה לבדיקת הנאשמת של מכשיר 050. אמנם צודקים ב"כ הנאשמת כי היה על ע.ת.6 להוציא מזכר על תיקון הטעות, מתי בוצע התיקון ובאילו נסיבות. ואולם, למרות שלא נעשה הדבר, ריכוז האתנול בשני הבלונים- הנכון והשגוי, **היה זהה** – 350 מק"ג לליטר. תעודות הבלון של הבלון שאכן היה באותו זמן ביחידה הוגשה (ת/139) ועל כן אין משמעות של ממש לטעות במקרה דנן. נציין כי לו היה ערך הבלון שונה, היה מקום לספק באשר לערך הבלון ביחידה שהוזן למכשיר.

י. **באשר לאי הצגת תיק המכשיר**

אין לקבל טענת ב"כ הנאשמת כי לא הוצג תיק המכשיר ועל כן אין לקבל את תע"צ התקינות ת/136. כיוון שהוצג טופס הבדיקה התקופתית מיום 6.5.07 (ת/138) עליה מסתמך התע"צ, יש לקבל את התע"צ כמהימן.

ולאור האמור אנו קובעים:

הינשוף מכשיר אמין. הנאשמת נבדקה לאחר שהוסברה לה משמעות הבדיקה. המכשיר בו נבדקה הנאשמת היה תקין הן לפי בדיקת הכיול החצי שנתית במעבדה והן לפי בדיקת

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11893-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (תעבורה) נ' עוזרי עינת

האימות היומית. ולאור כל אלו אנו קובעים כי המאשימה הוכיחה האשמה המיוחסת
לנאשמת.

מרשיעים הנאשמת בגין עבירה של נהיגה בשכרות.

א.חן שופט

י.ריבלין, אב"ד

סגן נשיא, שופט

השופט טננבוים:

את דעתי המפורטת בעניין זה כתבתי בתיק אחר. מדינת ישראל נ. גדעון ביטון (מס' הליך
10628-12-10). אולם במקרה הנוכחי, לאור ההוראות המפורשות של כב' בית המשפט המחוזי
בערעור, ובלי לראות בכך תקדים, אני מסכים לתוצאה אליה הגיעו כב' סגן הנשיא השופט
ריבלין ועמיתי השופט חן.

א. טננבוים, שופט

אשר לכן, החלטנו להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום, נהיגה בשכרות,
בניגוד לסעיף 362(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961.

אביטל חן, שופט

אברהם נ. טננבוים, שופט

יוסף ריבלין, אב"ד

סגן נשיא, שופט

ניתנה היום ט' באלול, התשע"א, 8 לספטמבר 2011, במעמד הצדדים.

יוסף ריבלין, סגן נשיא